

Abstrakt

Tato práce se věnuje analýze historického vývoje pojetí identity a sémantické a sémiotické analýze typů identit v současné společnosti, jejichž utváření ovlivnil rozvoj nových mediálních technologií. Touto analýzou se snaží ukázat, že dva základní protichůdné postoje k virtuální identitě, s nimiž se můžeme paralelně setkat u současných autorů – tedy: 1) Virtuální identita jako opak té reálné, jako něco falešného, umožňujícího přetvářku a podvádění; a 2) Virtuální identita jako aktualizovaná možnost sebe samých, jako něco komplexního a decentralizovaného – jsou dány jejich odlišným historickým zakořeněním: zatímco první vychází z historicky staršího universalismu, druhý odráží postmoderní pojetí.

Z pozice postmoderny pak není mezi identitou v „reálném“ světě a tou virtuální v podstatě žádný zásadní rozdíl, neboť v tomto pojetí je identita jedince obecně chápána jako něco neustále se konstruujícího a mnohvrstevného. Odlišné jsou pouze nástroje její prezentace a problematika kontextu, který je ve virtuálním prostoru více fragmentovaný a při prezentaci vlastního já a jeho významových interpretacích je na tuto skutečnost třeba brát zřetel.

Klíčová slova: identita, sebe-prezentace, sémantika, sémiotika, postmoderna, virtuální prostor, znak